

negtet under Endringsforslag Nr. 124. Det er af en lignende Grund, at man ikke er gaaet ind paa Lønningsforbedring til Generalkommandolægerne, og at man vel neppe overhovedet, saalænge Forholdene udvikle sig som nu, vil blive enig om den Slags Bevillinger.

Der næst er der en Række Endringsforslag, som staa i Forbindelse med provisorisk, altsaa ulovlig paabegyndte Fæstningsværker. Disse Konti ere dem, der ere nedsatte under Nr. 125, 130 og 131. Det er lutter mindre Bevillinger, der følge af Fæstningens Opførelse. Den første Bevilling under Nr. 125 er en Bevilling til Kul og forskjellige mindre Anskaffelser i Anledning af de nye Rytbatterier. De andre Bevillinger ere til Administrationsudgifter, Bygningsudgifter, Vedligeholdelsesudgifter til Københavns provisoriske Befæstning. Jeg antager ikke, jeg behøver nærmere at begrunde disse Nedsættelser; det er en Selvfølge, at Thinget, som misbilliger selve Fæstningen, heller ikke vil gaa ind paa at skaffe de nødvendige Midler tilveie til Vedligeholdelse af den.

Nedsættelsen under Nr. 128, 129 og 127 er en Følge af, at man paa dette Omraade, Toihus- og Laborator. udgifter, har ment at maatte holde Bevillingen nede paa de hidtil vedtagne Beløb.

Under Nr. 133 er der en lille Forhøielse stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 1. Det er en nominal Forhøielse. Den gaar ud paa at faae Thingets Afstemning for, at Ministeren ikke har handlet i Overensstemmelse med Thingets Anskuelser, naar han uden Forhandling med Folketinget og paa egen Haand, uden Samtykke herfra, har ophævet Kontrakten om Veiren, solgt de derværende Rekviziter o. s. v., altsaa gjort et Skridt, der affaster den bestaaende Veir — ganste vist uden at binde Thinget i Fremtiden, det veed jeg nok; Ministeren har ikke derved umuliggjort, at der bliver holdt Veir i Fremtiden — men Udvalget mener, at det er en Foranstaltning, der burde være truffen i Overensstemmelse med Thinget. Paa den anden Side er det ikke Udvalgets Mening dertilgjennem at slaa fast, at vi nu igjen skulle holde Veir. Det er altsaa en formel Indsigelse, der gøres gjældende gennem dette Endringsforslag.

Under Nr. 134 er der et Forslag, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde, stillet af Krigsministeren, om en Forhøielse af 2000 Kr. til Anskaffelse af Heste til Bornholms Væbning. Det er ikke, fordi vi i og for sig misunde de bornholmste Officerer disse Heste, men vi anse det for ret tvivlsomt, om det er stor Nytte til. Paa den anden Side kunne vi ikke negte, at Noget taler for Forslaget, nemlig det, at man paa Bornholm svarer en Afgift af 12 Stilling eller 25 Dre pr. Td. Hartkorn, og den er netop til Anskaffelse af disse Heste. Nu er der ganske vist noget Urimeligt i, at man vedbliver at lægge denne Afgift paa Ven og ikke skaffer dem Hestene, men det at give dem Skivaalent for denne urimelige Afgift ved en anden Urimelighed, som vil være omtrent ligesaa stor som den, at de betale for ingen Ting, nemlig ved at skaffe dem Hestene, kan Udvalget heller ikke anbefale. Vi have derfor foreløbig ment at burde negte Hestene, idet vi antage, at der kan træffes Forstaaelse med Krigsbestyrelsen eller mellem Ministeren og Thinget om, at der ingen Grund er til denne Udgift mere, saa vi maaske kunne fri den for en Afgift, der i Virkeligheden er temmelig ørkesløs. Jeg tror næppe, Noget vil paastaa, at det har Betydning for Bornholms Forsvar, om den derværende Militærs eller dens Officerer — Generalstaben er det maaske kun — ere beredne eller uberedne. De andre Forslag paa § 22 ere stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget med Undtagelse af Nr. 138 om Gendarmerikorpslet. Det hører til Provisorierne, som jeg en Gang har sagt, at dem forhandle vi ikke om med det nuværende Ministerium, forinden det har erkjendt sin Forpligtelse til, at faae de Sager ud af Landsthinget og her ind til Folketinget eller skaffe dem af Veien paa anden Maade. — Under § 26 findes en Række Forslag om Nedsættelser, stillede af Udvalgets Flertal, som jeg ikke behøver at gaa ind paa i Detaillerne. De ere alle bestemte af den samme Grundbetragtning, nemlig den, at der øfres for Meget paa Militærudrustningen her og navnlig til ekstraordinære Udgifter. Jeg siger navnlig, thi der er heller ikke Tvivl om, at skulde der naaes en virkelig fornuftig Ordning af disse Forhold, burde der ogsaa finde Besparelser Sted paa § 22, men det kunde kun naaes gennem en Omorganisat-